

РЕШЕНИЕ

№ 4744

гр. София, 05.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 31.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Кристина М Алексиева, като разгледа дело номер **11876** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.167, ал.2, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

С решение №12910 от 01.12.2015г. по адм.д.№13738 от 2014г. по описа на ВАС, II отд., е обезсилено решение №5485 от 18.08.2014г. на АССГ, 12 състав по адм.д.№8528/2013г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

С определение от 14.02.2015г. настоящият състав разделя производството по жалба подадена от Г. И. В., като за разглеждане по настоящето адм. дело № 11876 по описа за 2015 г. по описа на АССГ, III отделение, 17 състав, оставя жалбата срещу ПАМ принудително задържане чрез поставяне на устройство тип „скоба” на лек автомобил лек автомобил марка „Д.”, модел „М.”, с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на бул.Я. С. след кръстовището с ул.В. А. в [населено място] и след пешеходна пътека непосредствено след това кръстовище, без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач от дата 17.06.2013г.

В жалбата се твърди, че в участъка от бул.Я. С. от ул.В. А. до ул.С. С. няма налична вертикална и хоризонтална пътна маркировка, въвеждаща забрана за паркиране, както и такава указваща начина на паркиране срещу определено заплащане. Моли атакуваната ПАМ да бъде отменена, като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание г-н В. лично поддържа жалбата и исковата си претенция. Излага подробни съображения в писмена защита. Претендира присъждане на

направените във връзка с делото разноски. Представя писмени бележки. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – В. В. Д. – контролор автомобилен транспорт скоби при Център за градска мобилност ЕАД, чрез адв. Г., изразява становище за неоснователност на оспорването в подробен писмен отговор. Претендира разноски за възнаграждение на адвоката.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 17.06.2013г. в 12:11 ч. на лек автомобил „Д. М.“ с държавен контролен номер СА 5598 ВТ, собственост на жалбоподателя, от служител – контролор № 15 на Център за градска мобилност ЕАД-гр.С. е поставено съобщение № 0030006. От него е видно, че автомобилът е паркиран, без да е заплатена такса за почасово платено паркиране по чл.99, ал.3 от ЗДвП, поради което на автомобила е наложена мярка „принудително задържане“ (скоба) по чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП.

За извършеното принудително задържане е съставен протокол за блокирани автомобили, в който са отразени данни за марката и регистрационния номер на автомобилите, района на задържането, размер на глобата, часове на поставяне и освобождаване от скобата. В протокола, съставен на 17.06.2013г. процесният автомобил фигурира като блокиран в 12:11 ч. на бул.Я. С. и освободен на същата дата в 12:43 ч., след заплащане на дължимата сума от 30,00 лв. Задържането е осъществено от В. В. Д., на длъжност „контролор, автомобилен транспорт-скоби“ в сектор „Принудително задържане/ Контрол платено паркиране“, отдел „Паркиране“ в дирекция „Паркиране и мобилност“ на Център за градска мобилност ЕАД. Това е видно от допълнително споразумение №РД-12-02-255/24.04.2013г., а съгласно длъжностните им характеристики те са задължени да предприемат действия по принудително задържане на регистрирано без заплащане ППС, паркирано в зоните за почасово платено паркиране.

По делото е представена информация за плащания за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , от която е видно, че към 12:04 ч на 17.06.2013г. за автомобила не е платена такса за почасово паркиране, а това е станало на същия ден в 12:43 ч., като е заплатена сумата от 30,00 лв. От информацията за извършени плащания за същия автомобил чрез S. от телефонен номер 359888840620 е видно, че на 17.06.2013г. в 12:04 ч. няма информация за получени S. от този номер за заплащане на паркиране в „зелена зона“. От приетите като доказателство по делото снимки - л. 39-44, при първоначалното разглеждане на делото, за които съдът приема, че са извършени от служителите на ответника при налагането на процесната ПАМ, съдържащи дата и точен час, последователно се установява следното: рег. номер на автомобила и поставената скоба на задната лява гума; предната част на автомобил - предното стъкло, на което липсва документ за платено паркиране, и на което впоследствие е закачено съобщението за наложената ПАМ, предните седалки на автомобила. Тези снимки са изключително с фокус само автомобила, но не и околното пространство, не съдържат пътен знак.

Ответникът представи и са приети като доказателство по делото снимки (л. 45 – 53) при първоначалното разглеждане на делото, които установяват следното: - кръстовището на бул. В. Л. с бул. Я. С. в посока бул. Е. и Х. Г. (л. 45), с поставен пътен знак, забраняващ паркирането и табела за почасово платено паркиране;

останалите снимки касаят всички кръстовища на бул. Я. С. в посока бул. Е. и Х. Г. - при пресечката с улиците К., С. С., В. А., А. З., както и с булевард Е. и Х. Г.. Тези снимки не съдържат конкретна дата или час на изготвянето им, ответникът не представи доказателства за начина на създаването им, респективно от кое лице и с какво техническо средство. По делото ответникът се опита да установи чрез показанията на свидетелите - служители на ответника, които са взели участие при налагането на процесната ПАМ, че тези снимки отразяват фактическото разположение на пътните знаци към процесната дата и час – 17.06.2013г., 12 – 12:11 часа на булеварда, на който се е намирал към този момент автомобила на жалбоподателя.

Според свидетеля Х., служител на ответника, при първоначалното разглеждане на делото и разпита и пред настоящата инстанция, процесният автомобил е бил в зона след пешеходната пътека на Я. С., от към градинката на Парка „З.” и в посока към пл. В. Л., пешеходната пътека определя приблизително срещу пряката улица В. А. от другата страна. Според същата откъдето и да се влезе на бул. Я. С. има начало на зоната, обозначена с пътни знаци. В началото на влизане имало знак В 28 - в началото на кръстовището на влизане на бул. Я. С. от към бул. Е. Г.. Свидетелката заяви, че и в двете посоки на движение имало и килимче със зелена зона, въведена от 01.09.2012г.

Свидетелят В., служител на ответника - шофьор на лекотоварен автомобил, при първоначалното разглеждане на делото и разпита и пред настоящата инстанция, непосредствено е проверил автомобила на В. и казал на колегата си да постави скоби, описва същото местонахождение при налагането на ПАМ - между пресечките на ул. С. С. и В. А.. Идентично посочва, че зоната е обозначена и със зеленото килимче до табелата за началото на зоната, имало поставени знаци – тогава началото на зоната било от дясната страна на движение, в посока от бул. Е. Г. към ул. К., знакът се намирал след такси-стоянката на кръстовището на Театър „С.”, в началото на парка, от към бул. Я. С., а края на зоната се намирал преди ул. К., където със знак се отменя зоната на забранено спиране и паркиране, свършвала и маркировката на зелена зона. Там нямало пешеходна пътека, имало светофар. В. е присъствал при направата на снимките на автомобила при налагането на ПАМ. Този свидетел дава обяснения и за конкретното място, заснето на снимката на лист 50 от делото, като твърди, че са от 01.09.2012 г., както и че улица А. З. е в зелена зона.

По делото, при първоначалното разглеждане на делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което е снело съдържанието на представен от г-н В. компютърен диск, съдържащ заснети данни за движението на управлявания от него автомобил.

Не е спорно между страните, че на 17.06.2013г., към момента на налагането на процесната ПАМ в 12:11ч., автомобил марка Д. М. с ДК. [рег.номер на МПС] , е собственост на Г. И. В..

По делото са представени и актове, приети от органи на Столична община, определящи о режим на почасово платено паркиране „зелена зона”, а именно:

Със заповед № РД-09-05-476/03.09.2012г. на кмета на Столична община е въведен режим на почасово платено паркиране „зелена зона” извън описаните в т.1 граници на „синя зона”, оградена от посочените в т.2 на заповедта улици и булеварди. От тях става ясно, че бул. Я. С. и по конкретно в частта му, в която се пресича от ул. В. А.

попада в териториалния обхват на зелената зона. Жалбоподателят не оспорва твърдението на ответника, че посоченият участък попада в „зелената зона” според нормативната уредба, оспорва обаче, че фактически на това място на датата на налагане на процесната ПАМ такъв знак е бил поставен. Паркирането в тази зона се извършва въз основа заплащане на почасово платено паркиране, което се удостоверява по един от начините, посочени в цитираната заповед. Съгласно т.17 от заповедта при установяване на паркиран автомобил в зоната без заплащане, контролът от Център за градска мобилност ЕАД описва автомобила със съобщение за неправилно паркирано ППС, в което отбелязва часа и минутите на проверката, марката на автомобила и рег. му номер и се свързва с дежурния екип за принудително задържане.

Със заповед № РД-09-05-479/03.09.2012г. на кмета на Столична община са одобрени редът и условията за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано пътно превозно средство чрез използване на техническо средство – тип „скоба” – приложение 1 към същата заповед. Задържането се извършва от общинско дружество Център за градска мобилност ЕАД, от екип за принудително задържане, който се състои от контролор и шофьор. Контролорът поставя скоба на едно от двете колела от страната на волана на автомобила, а при невъзможност, предвид начина на паркиране – от другата страна, без да наранява джантата и ППС. Веднага след това прави най-малко 5 снимки с фотоапарат за констатиране на нарушението – преди блокиране на ППС с цел регистриране на мястото на паркиране и рег. номер; предното стъкло – с цел установяване на липсата или неправилно попълнени талони за паркиране; джантата и калника за наличие или липса на наранявания; блокираният автомобил с поставената скоба; поставеното съобщение за блокиран автомобил на видно място и съобщава на диспечера рег.№ и марката на ППС, място на нарушението, часа и минутите на констатиране на нарушението за поставяне на скоба. В т.7 от заповедта е посочено, че след поставяне на скобата на предното стъкло на автомобила се поставя съобщение за водача. То трябва да съдържа текст с основанията за принудително задържане на ППС и указания на реда за освобождаването му. Информацията по т.6 и 8 от заповедта се съхранява в електронен вид и специални дневни отчети на диспечерите в офиса на дружеството за срок не по-малък от 5 години.

Представени са съгласувани на 14.02.2011г. и на 27.11.2006г. от СО, сектор „Организация и безопасност на движението” и утвърдени на 24.02.2011г. и на 15.12.2006г. от МВР, отдел „Пътна полиция” схеми на процесния участък с обозначаване на знаковото стопанство, действието на зоните на почасово платено паркиране.

В съответствие с чл. 49 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), изменена и допълнена с Решение № 148 на Столичния общински съвет, Протокол № 12 от 22.03.2012г., в сила от 01.09.2012г. „зелената зона” започва след кръстовището на бул. Я. С. с ул. Д. Г. и завършва непосредствено преди кръстовището на бул. Я. С. с ул. К., където е поставено стълбче с пътен знак В 27 „Забранени са престоят и паркирането”, придружен с допълнителна табела Т 17 предупреждаваща за принудителното отстраняване на нарушителите и пътен знак Д 3 „Указател за принудително престрояване”.

Също съдът приема за доказано, че към момента на налагането на процесната ПАМ, г-н В. действително не е бил заплатил следващата се такса за паркиране в зоната.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, доказателства от жалбоподателя, при първоначално разглеждане на делото пред АССГ са изслушани са заключение на вещо лице и свидетелските показания на служителите на ответника – Г. Х., А. В. и В. Д.. Пред настоящата инстанция са изслушани свидетелските показания на св.Х. и св.В..

При така установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Жалбата до съда е с дата 12.08.2013г., е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в срока по чл.149, ал.1 АПК, както и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Съгласно чл. 167, ал.2, т.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), служби за контрол, определени от кметовете на общините контролират и спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства. Правното основание за налагането на процесната ПАМ е чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП. Тази норма предвижда, че службите за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл.99, ал.3 от закона, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. С чл.55 от НОДТСО и в т.1 от Обсъдената по-горе Заповед № РД-09-05-479 / 03.09.2012г., приложение №1, са уредени правомощията на служителите на [фирма] по използване и прилагане на техническо средство „скоба“ при констатирано неправилно паркиране, събирането на такси и освобождаването на блокираните моторни превозни средства.

От изложеното следва, че контролър автомобилен транспорт скоби при Център за градска мобилност ЕАД е носител на административни правомощия съгласно Заповед № РД-09-05-479 / 03.09.2012г., приложение №1, т.6, тъй като осъществява контрол за неправилно паркирани превозни средства чрез налагане на ПАМ и следователно действа като административен орган. Наложена ПАМ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв акт подлежи на съдебен контрол. Процесната ПАМ е наложена от орган, натоварен с административни правомощия и засяга правната сфера на конкретен адресат, което обуславя допустимост на търсената защита по реда на оспорване на индивидуалните административни актове пред съд по арг. от чл. 120, ал. 1 от Конституцията, в това число и по аргументите, че не е изрично изключен съдебният Изложеното обуславя допустимост на оспорването на процесната ПАМ – като направено от лице, пряко засегнато от мярката поради това с право и интерес от оспорването ѝ, както и предвидения срок по чл. 149, ал.1 АПК.

В производството по налагането на процесната ПАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила, подробно регламентирани в обсъдените по фактите заповеди за прилагането на мярката, Редът и условията за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез прилагане на техническо средство тип скоба, както и в Инstrukция за работа на служителите на длъжност „контролър автомобилен транспорт–скоби“ и „шофьор лекотоварен автомобил“ в отдел "Контрол платено паркиране", направление "Паркиране и контрол" по учащите от зоните с режим на почасово платено паркиране – "синя зона" и "зелена зона", последната утвърдена от изпълнителния директор на [фирма].

За прилагането на мярката по чл. 167, ал.2, т. 2 ЗДвП не е предвидено съставянето на акт в писмена форма. Това следва от чл.172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл.171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква „а”, т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. а ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП не е сред посоченото изброяване, и поради това законодателят не е предвидил писмена форма при налагането ѝ. В този смисъл е и предвиденото по чл.55 и сл. НОДТСО. Поради това съдът приема за достатъчно обективизирането ѝ в съставения протокол за блокирани автомобили, който констатира поставянето на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия е виден номерът и марката на автомобила, дата и час на поставянето на техническото средство тип скоба. Идентичен извод следва и за поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер.

Член чл.99, ал.2 ЗДвП въвежда задължение, местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието, да се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Съгласно чл.49 от НОДТСО началото и края на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. В рамките зоната със специален режим на платено почасово паркиране, следва да се спазва действието на пътните знаци и маркировка, както са предвидени в нормативните актове съобразно йерархията им.

По делото не се спори за мястото, на което е бил паркиран автомобила – след пешеходната пътека след кръстовището на бул. Я. С. и ул. В. А.. Не се спори, че посоченият участък попада в обхвата на „зелена зона”. В съответствие с чл. 49 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, изменена и допълнена с Решение №148 на Столичния общински съвет, Протокол № 12 от 22.03.2012г., в сила от 01.09.2012г. „зелената зона” започва след кръстовището на бул. Я. С. с ул. Д. Г. и завършва непосредствено преди кръстовището на бул. Я. С. с ул. К.. Не се спори между страните и, че в началото и в края на „зелена зона” е била поставена обозначителна маркировка. Спорът е относно това дали в конкретния ден и час, в който е била поставена скобата на конкретното, посочено по-горе място - след пешеходната пътека, намираща се след кръстовището на бул. Я. С. и ул. В. А. е била поставена табела, пътен знак и маркировка, чрез която на водача да се укажат условията на паркиране. Това обстоятелство не бе доказано по безспорен начин пред съда. Предвид обстоятелството, че за налагането на ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма, фактът на нарушението може да се установява с всички допустими доказателствени средства.

От представените от Център за градска мобилност ЕАД снимки - л.52 от първото дело се установява, че на кръстовището на бул. Я. С. с ул. В. А. в посока бул. Е. и Х. Г., както и на същото кръстовище в посока бул. В. Л. е поставен знак В28, указващ забрана за паркиране, както и табела за „зелена зона”. Не е установен часът и датата, на която са изготвени тези снимки.

Също така, на тях не се забелязва и автомобилът на жалбоподателя - Д. М. с ДК. [рег.номер на МПС] . На представените от ответника снимки, на които е заснет процесния автомобил не се забелязва дали в участъка, където е бил паркиран се намира знак, указващ забрана за паркиране, същите имат за фокус само автомобила без да обхващат околното пространство.

Представен е диск, при първоначалното разглеждане на делото, прието по делото като доказателство, без възражения от ответника, съдържащ видеоизображение и снимкови файлове от жалбоподателя, три от снимките са от 17.06.2013г., в които автомобилът е заснет със скоба. Доколкото няма данни, същият ден да е налагана идентична мярка от ответника в друг час на същия автомобил, съдът цени като доказателства освен за точното местоположение на автомобила и за наличните знаци и пътна маркировка, в това число и като неоспорени от другата страна.

От приетото и неоспорено по делото заключение на съдебно-техническата експертиза, имаща за задача да снее съдържанието на представения диск се установява, че в изследвания видеозапис, на мястото зад паркирания жълт автомобил – такси (Д. М. с ДК. [рег.номер на МПС]) не се установява наличието на знак, указващ, че паркирането е забранено със съответните табели на него. При анализа и съпоставката на изображенията върху снимковия материал се установява, че при тези, с данни за файла, че е създаден на 17.06.2013г. не се установява наличие на пътен знак, указващ, че паркирането е забранено. Наличие на такъв знак се установява на изображенията върху снимките с данни за създаване на компютърния файл на 17.08.2013г.

От ответника не бе доказано, че знаците В28 и таблата с указание за „зелена зона” са били поставени в процесния участък - кръстовището на бул. Я. С. с ул. В. А. на датата, на която е била поставена скоба на автомобила на В. автомобил.

Обхватът на „зелена зона” към 17.06..2013г. е определен съгласно Приложение № 9А, б. „б”, към чл. 45, ал.2 от НОДТОСО (редакция, приета с Решение № 148 по Протокол № 12 от 22.03.2012 г. на СОС). Съгласно чл. 45, ал.1 от НОДТОСО на улици, булеварди, площади и паркинги - публична общинска собственост, съобразно схеми, за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, съгласно предоставените му по закон правомощия, се въвежда режим за почасово платено паркиране за ППС. Съгласно ал. 4 от същата разпоредба изменения на списъка на улици, булеварди, площади и паркинги общинска собственост, както и на схемите за местоположението и обхвата на зоните, на които е въведен режим за почасово платено паркиране, обхвата на зоните, както и продължителността им на действие, се извършват с решение на Столичен общински съвет.

По делото са представени съгласувани на 14.02.2011г. и на 27.11.2006г. от СО, сектор „Организация и безопасност на движението” и утвърдени на 24.02.2011г. и на 15.12.2006г. от МВР, отдел „Пътна полиция” схеми на процесния участък с обозначаване на знаковото стопанство, действието на зоните на почасово платено паркиране. Не са представени схеми с обозначаване на знаковото стопанство, действието на зоните на почасово

платено паркиране, утвърдени след приемане на обхвата на „зелена зона“ с НОДТОСО (редакция, приета с Решение № 148 по Протокол № 12 от 22.03.2012 г. на СОС). Не са представени и доказателства, с които да се удостоверява датата, на която знак В28 и указателната табела за „зелена зона“ са били поставени и от двете страни на кръстовището на бул. Я. С. и ул. В. А.. От приетото заключение на съдебно-техническата експертиза може да се направи извод, че към датата на огледа на място участъкът, в който е поставена скобата на процесния автомобил попада в обхвата на действието на „зелената зона“, но дали в деня и часа на поставянето на скобата на процесния автомобил табела, указваща за „зелена зона“ е била налична в участъка след кръстовището на бул. Я. С. с ул. В. А., в посока към ул. К. чрез анализ и на база наличните материали по делото не може да бъде установено Същевременно, от представените от В. доказателства - заснемане на пътния участък, съгласно описанието на вещото лице, на техническия носител – диск, изображенията на файловете, създадени на 17.06.2013г. не установяват наличие на пътен знак, указващ забрана за паркиране и обозначаване на „зелена зона“. Тези знаци са видни на изображенията, съдържащи се във файловете, създадени на 17.08.2013г.

При тези данни съдът не може направи еднозначен извод, че на 17.06.2013г., в 12:11ч., когато на автомобил марка Д. М. с ДК. [рег.номер на МПС] , собственост на Г. И. В. е било поставено устройство тип „скоба“, на мястото където е бил паркиран - след пешеходната пътека след кръстовището на бул. Я. С. и ул. В. А. е била поставена маркировка, обозначаваща забрана за паркиране и указваща „зелена зона“.

Комбинацията от знак В-28 „Паркирането забранено“ и допълнителната табела за условията за почасово паркиране Т-17, регулира условията не в зона, а на определен участък от пътя само в съответната посока на движение, който участък е до следващото кръстовище или до знак, който ги отменя или до разстояние, указано с допълнителна табела-чл. 50, ал.1 от Правилника за приложение на ЗДвП. Липсата на доказателства, че такъв е бил след на бул. Я. С. и ул. В. А., посока паметника В. Л., не могат да вменят задължението на водача, затова, че се намира на територията на зелена, доколкото Забраните, въведени с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30, важат до следващото кръстовище. При тази хипотеза, ако ответника е излязъл с управляваното МПС от ул. В. А. и е направил ляв завой по бул.Я. С. и е решил да спре на мястото, където му е била поставена скоба, при липсата на поставен знак за наличието на зелена зона, то същият няма да възприеме знак, поставящ началото на платена зона за паркиран.

Също съгласно чл. 61, ал.1 от същия правилник, допълнителните табели се поставяли заедно с други пътни знаци, а конкретно табела Т-17 , съгласно чл. 60, ал. 4 от правилника, се използва за изясняване на действието на пътен знак само в случаи, за които не са предвидени допълнителни табели. Това изключва относимостта на Т-17 до начало, край или продължаване на действието на пътния знак, под който е поставена.

Материално-правно изискване за приложението на ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП, съответно на чл.55 и сл. НОДТОСО е възникване на задължението за заплащане на такса по чл.99, ал.3 ЗДвП. Последното от своя страна е

обусловено от спазването на изискванията на чл.99, ал.2 ЗДвП за обозначаване на съответния участък от пътя, като зона, в която е позволено паркирането в определени часове от денонощието срещу заплащане.

На основание чл. 170, ал.1 АПК, административният орган, в случая – ответника по делото, носи тежестта да докаже положителното обстоятелство за наличието на поставени знаци в този участък, към датата и часа на налагане на ПАМ. Това задължение не беше изпълнено, съответно не се доказва изпълнение на изискването на чл. 99, ал.2 от ЗДвП, конкретното място да е обозначено за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. След като не е изпълнено изискването на посочената разпоредба, то не е възникнало задължение за заплащане на такса и съответно не следва да се налага мярка на принудително задържане на превозното средство по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП. Тъй като принудителното блокиране на автомобила на В. е извършено на място и по време, когато не е съществувала зоната на действие на знак, позволяващ паркиране срещу заплащане, не е налице материално-правно основание за прилагането на процесната ПАМ.

Съдът също намира за основателен доводът на оспорващия, че знакът, който въвежда забраната за паркиране и „зелена зона“ в началото на бул. Я. С.“ по посока паметника В. Л., има действие на определен участък от пътя само в тази посока на движение, и който участък на действие е до следващото кръстовище в случая – с ул. В. А., съгласно чл.50, ал.1 от Правилника за приложение на ЗДвП. Поради това така въведената забрана за паркиране и съответно „зелена зона“, не е имала действие на точното място, на което е бил паркиран автомобила на В. на 17.06.2013г. Неоснователен е доводът на ответника, че границите на „зелената зона“ следва да се определят само в съответствие с чл. 49 от НОДТСО, която предвижда, че началото и края на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализируют с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията на паркиране. Следва да бъде съобразено действието на пътните знаци, което се определя от нормите на Правилника за приложение на ЗДвП, а доколкото без да действа пътен знак В-28, указателната табела няма самостоятелно правно действие да ограничи паркирането, то доводите на ответника за начало и край на зоната, не могат да бъдат споделени. Това е така, предвид установената йерархия на нормативните актове, респективно по силата на чл.15, ал.3 от Закона за нормативните актове, съдът следва да приложи акта от по-висока степен.

От изложеното следва, че оспорването е основателно, наложената ПАМ е незаконосъобразна, приложена в противоречие с изискванията на материалния закон и подлежаща на отмяна.

С оглед този изход от оспорването, искането за присъждане на разноски от оспорващия В. е основателно и следва да бъде уважено в размер на 316,90 лв., от които за държавна такса 10 лв. 300 лв. за вещо лице и останалите такси за преписи в полза на съда.

На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 17 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. И. В. от [населено място], принудителна административна мярка по чл.167, ал.2, т.2 от Закона за движението по пътищата, обективирана в съобщение №B0030006/17.06.2013г., изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на устройство тип „скоба“ на лек автомобил марка „Д.“, модел „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на бул.Я. С. след кръстовището с ул.В. А. в [населено място] и след пешеходна пътека непосредствено след това кръстовище, без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач от дата 17.06.2013г.

ОСЪЖДА Център за градска мобилност ЕАД-гр.С., ЕИК[ЕИК] да заплати на Г. И. В. [ЕГН], сумата от 316,90 (триста и шестнадесет лева и деветдесет стотинки) лева за разноски по оспорването на принудителната административна мярка и 10 (десет) лева за държавна такса за исковете за вреди общо 326,90 (триста двадесет и шест лева и 90 стотинки) за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: